

A Magyar Linux: UHU

Gyorsítsunk!

A Linux rugalmasságának rengeteg előnye van. Azt mindenki tudja, hogy kisebb-nagyobb műtéttel szinte bármilyen eszköz beleilleszhető a rendszerbe, de ez csak a legismertebb tulajdonsága. A rendszer hangolásáról viszonylag kevesebb szó esik, holott remekül felgyorsítható, ami eléggé komoly lépés a rendszer testreszabásában. Ebben a kis leírásban olyan rendszergyorsító tényezőkre próbálunk kitérni, amely a kezdők számára is könnyen végrehajtható. Nem igényelnek nagy szakértelmet, és nem kell nagyon bonyolult műveleteket végrehajtani hozzájuk. Persze az óvatosság nem árt. Hisz nem egyszer rendesen belemászunk majd a rendszer lelkivilágába. Azt se felejtjük el, hogy minden itt leírt tényező csak kis pluszt szolgáltat egymagában, viszont ha egyszerre többet alkalmazunk már szemmel látható a gyorsulás. Ez némileg módosítani fogja az UHU-Linux alapértelmezett beállításait figyelembe vett hardver igény adatokat. Értelemszerűen csodákra most sem leszünk képesek (többszörös növekedést senki ne várjon) viszont saját „sufni” méréseim szerint 50%-al biztosan felgyorsítható a rendszer.

A rendszer betöltődése

Az alapbeállításokkal rendelkező UHU-Linux pár olyan dolog is betölt, amelyre az egyéni felhasználónak semmi szüksége. Mindössze azért van beállítva, mert valakinek biztosan jól jönnek. Példának okáért a *firewire* csatoló moduljának betöltése a felhasználók komoly hányadának felesleges. Ott van aztán az ISA támogatás, ami új gépeknél szintén felesleges lehet. Ha jobban megnézzük az UHU-Linux *boot* képernyőjét, akkor láthatjuk, hogy megkeresi a gépben lévő eszközöket, és működésre bírja őket.

És eközben megpróbál megtalálni olyan eszközöket is, amellyel nem rendelkezünk. Ezeket természetesen nem fogja megtalálni, a moduljaikat sem fogja betölteni, viszont főlőlegesen szöszmötöl a keresésével. Sok időt spórolhatunk meg azzal, ha ezeket nem keresi. Az UHU-Linux ezt a műveletet is a szkriptekben leírt módon végzi el. Ezen szkriptek az */etc/rc.boot* könyvtárban találhatóak. Itt több szkript található, sorrendbe rendezve. A fájlok közül némelyikkel nem érdemes foglalkozni, hisz olyan alapvető hívásokat tartalmaz, amelyek nélkülözhetetlenek. Ezeknek a módosítása súlyos rendszerhibát idézhet elő. Ilyen fájl a „*10-boot,15-boot,18-clock,20-urandom*”. Ezek a fájlok ráadásul rövidiek, elhanyagolható növekedés érhető el a kiiktatásukkal, egyszóval nem éri meg a kockázatot a módosítása.

Nem így a *12-detect*. A boot folyamat során a képernyőn lefutó utasítások 80%-át itt találjuk leírva. Ennek a fájlnak a módosítása viszont szemmel látható módon rövidíti meg a rendszer betöltődését. Szerkesszük hát meg.

Jelentkezzünk be a su-val konzolon, majd indítsuk el a *Midnight Commander*-t, ami (mint már annyiszor tapasztalhattuk) egy kiváló, gyors, és kényelmes eszköz az ilyen műveletek elvégzésére.

Lépjünk be vele az */etc/rc.boot* könyvtárba, és menjünk rá a *12-detect* fájlra. Ezután üssünk egy sima F4-et, hogy megnyissuk szerkesztésre. Ha vetünk egy pillantást a fájl tartalmára, rögtön látjuk, hogy egy konkrét szkriptről van szó. Ennek fényében tudjuk, hogy nem kell törölni a sorokat, hanem elégséges, ha a nem kívánt sor elé rakunk egy # - jelet. Ezzel *komment* jelzést adtunk egy sornak, tehát közöltük a rendszerrel, hogy ezt ne vegye figyelembe, ez mindössze egy olyan sor, amit magunknak írtunk. Ezután a jövőben az adott sort nem fogja figyelembe venni, tehát „hatályon kívül” helyeztük azt.

Általános recept nincsen arra nézve, hogy milyen opciókat hagyjon ki a rendszer a betöltődéskor, azonban pár szempont mindenképpen megemlítendő. Figyeljünk arra, hogy olyan utasítást még véletlenül se vegyünk ki, amely általános, és minden gépnél szükséges. Ilyen a „PCI eszközök keresése”. Erre feltétlenül szükségünk van, még akkor is ha integrált alaplappal rendelkezünk, és egyetlen PCI-os kártya sincsen a gépben. Ugyanis az alaplapra integrált egységek is egy PCI sinen csatlakoznak egymáshoz.

Ott van viszont az *ISDN:*) - - ;* közötti rész. Ez nyugodtan kivehető, ha nincs ISDN hálózatunk, és ISDN kártyánk. Amennyiben szeretnénk használni, az USB modulokra is szükség van. Ha nincsen semmilyen ISA csatolójú eszközünk, (figyelem, itt is vegyük figyelembe az alaplap egységeit! Erről az alaplap kézikönyve tud minket alaposan tájékoztatni.) akkor az ISA eszközök keresése... részt is nyugodtan hatástalaníthatjuk.

Érdekes még a További modulok betöltése... rész, mert elképzelhető, hogy innen valamire van, valamire pedig nincs szükség. Rögtön a *probemod ide-scsi* sorral kezdődik. Erre mindenképpen szükségünk van. Ez ugyanis a SCSI emuláció hívja meg, amelyre a CD-ROM, (nem annyira) vagy a CD-RW eszközöknél van (nagyon!) szükség. Amennyiben ezt kivesszük, gondjaink lehetnek a CD eszközzel, és/vagy használatatlanná válik a CD-RW eszközünk. Tehát megtartása melegen ajánlott. Nem úgy a *probemod serial*, és a *probemod lp*

soroké. Az első a soros port, a második a párhuzamos (nyomató) port. Mindenki döntse el, hogy használja-e ezeket az eszközöket, merthogy korántsem biztos az USB-s nyomtatók, és PS2 egerek korában. (Ha külső modemet használunk, akkor az valószínűleg a soros portra csatlakozik, tehát a probemod serial megtartása szükséges lehet.) Az IEEE 1394... kezdetű rész viszont csak azoknak szükséges, akik FireWire csatolóval rendelkeznek, és használni is szeretnék azt. Ekkor hagyjuk bekapcsolva, ha nem használjuk, nyugodtan hatástalanítsuk.

Az ACPI sorokra szükség lehet. Ezek a fejlett energiagazdálkodást hivatottak kiszolgálni. Amennyiben szeretnénk ennek előnyeit élvezni hagyjuk meg, ha nem, kapcsoljuk ki. Az apm-et viszont érdemes meghagyni, hisz kényelmes az általa nyújtott szolgáltatás, de nem visz el sok erőforrást. Érdemes meghagyni a Serial-ATA vezérlők keresése... sort is, hisz az ATA merevlemezek támogatását használhatjuk általa. Amennyiben készen vagyunk, F2-vel mentjük a fájlt, és indítsuk újra a gépet. A jó beállítások esetén minden általunk kívánt eszköz használható marad, de mégis szemmel láthatóan gyorsabban éled fel a számítógép.

Szolgáltatások

Számítalan alapértelmezett szolgáltatás indul el, amikor telepítjük az UHU-Linuxot. Ezek közül is van olyan, amire olykor nincs szükség, feleslegesen foglalja az erőforrásokat. Ezen szolgáltatások kezeléséhez az UHU vezérlőpult nyújt segítséget. Indítsuk el, és menjünk rá a „szolgáltatások” pontra. Itt láthatjuk listában, hogy milyen elérhető szolgáltatásokat futtathatunk, milyen futási szint tartozik hozzá, láthatjuk, hogy éppen fut-e, és beállítható, hogy automatikusan induljon-e, vagy sem. Ezekre olykor szükség van, olykor nem. Rövidke leírás is tartozik hozzá, hogy melyik milyen funkciót végez, tehát könnyen dönthetünk. Most csak a kicsit kétségesebb részekre térünk ki.

- ADSL: Erre akkor van szükségünk, ha ADSL kapcsolattal rendelkezünk, és az UHU tárcsázóban beállítottunk egy érvényes, és működő ADSL elérést. Ekkor ezt a pontot aktiválva a rendszer betöltődésekor azonnal indul az ADSL kapcsolat is, így ezzel már nem kell törődnünk. Alapértelmezetten ki van kapcsolva.
- CUPSD: Mindenféle nyomtatási feladatért felelős. Ő a nyomtató szerver démon, amire nyomtatóval rendelkező asztali gépeknél szükség van, (hálózati nyomtatóknál is) egy olyan notebook esetében mint ami nekem is van már nem. Ilyenkor nyugodtan kikapcsolható.
- FAM: fájl állapotváltozás figyelő. Szükséges, hagyjuk bekapcsolva. Ez tartja nyilván a fájlok állapotát, követi a változtatásukat.
- GDM/KDM: ez a gnome, vagy KDE bejelentkezés kezelő. Valamelyikre szükség van, hogy be tudjunk jelentkezni grafikus felületen, de csak az egyikre. Ha szerkesztjük figyeljünk arra, hogy a futási szintje legyen „5”. Ugyanis a grafikus szerver ezen a futási szinten üzemel.
- nfs, smb: Szerverek. Ezekre csak akkor van szükség, ha hálózati meghajtót is akarunk csatlakoztatni, kezelni (nfs) illetve szeretnénk windows-os gépekhez csatlakozni (smb). Ha nem, nyugodtan kikapcsolható.
- ntp: Ez egy érdekes szolgáltatás. Ez a kis démon az interneten keresztül hangolja össze a rendszer óráit, az

internetes órával. Ha az esetek döntő többségében nem lesz a gép az interneten felesleges a futtatása, hisz csak hálózat esetén használható. Én kikapcsoltam, mivel a notebook-om 90%-ban nincs hálózaton.

- Postfix: Amennyiben szerverként használjuk a gépünket úgy, hogy a leveleinket a felhasználó@sajátdomain.hu címen akarjuk kiküldeni, szükséges. Ha az internet szolgáltatónk pop/smtp szervereit használjuk, akkor nem szükséges. Én kikapcsoltam.
- remotes: más, hálózati fájlrendszerek közötti tallózást tesz lehetővé. Ha semmilyen hálózati meghajtóval nem akarunk foglalkozni, (novell, NIS, nfs, smbfs) akkor nem szükséges.

Grafikus felület

Minden eddigi erőfeszítésünk hiábavaló lehet, ha egy, az erőforrásokat nagy kanállal evő ablakkezelőt használunk. A Linux ebből a szempontból is több alternatívát kínál, így a két fő szempont a gyorsaság, és a kényelem igen jól közelelhet egymáshoz. Tekintsük át őket röviden, a legtöbb erőforrást kívánó ablakkezelőtől a legkisebkekig.

- KDE: A *K Desktop Environment* a leginkább elterjedt, és legkényelmesebb ablakkezelő. Felülete rendkívül tetszetős, határozottan szép. Szolgáltatásai igen sokrétűek, jól konfigurálható, és egy teljesen komplett rendszert nyújt. A *Kinfocenter* remekül tájékoztat a hardverekről, a *Koffice* egy kellemes kis irodai programcsomag, és hosszasan lehetne sorolni a programokat, amiket tartalmaz. A teljes KDE felület több mint 250 MB, tehát igen nagy. Ez az az ablakkezelő, amelyet a leginkább előnyben részesítenek a kezdő felhasználók, a windows-os felületet kedvelők. A KDE 3.2 már eléggé gyorsan éled fel, és igen kellemes. Nagy hátránya, hogy a memória méretével arányos a sebessége. Ugyanis a KDE rendkívüli módon eszi a memóriát, így 128 MB rendszermemória alatt szemmel láthatóan lassú. Amennyiben a KDE felületen szeretnénk futtatni az *Evolution*, *OpenOffice*, vagy *Mozilla* alkalmazásokat, (esetleg mindet együtt) akkor a 256 MB-nyi memória igencsak elkél. A processzor órajele is legyen legalább 500 MHz, ha szeretnénk, hogy jól fusson. Sok ablak megnyitása, illetve a fent említett programok egyidejű futtatásakor még így is észrevehető, hogy bizony elfoglal nagyon sok erőforrást. Ez ter-

```

#11: 12-detect      Oszlop: 0      1862 bajt      0%
#1/bin/sh
./etc/init.d/common
function probemod() {
    echo -en "\n$9..."
    if modprobe -q "$9"; then
        echo "$OK"
    else
        echo
    fi
}

echo "PCI eszközök keresése..."
#kvszlist | sed -e 's/:://?' -e 's/\/\//g' | sort -u | while read module; do
#   case "$module" in
#       Card*)
#           cards=$(module/#Cards/)
#           echo -en "\n$0 kártya: $card"
#           echo -n "$card" >/etc/sysconfig/cards tá echo "$OK" || echo "$ERR"
#           ??
#       ISDN*)
#           module=$(module/#ISDN/)
#           options=$(module/#/)
#           modules=$(module/#?)
#           probemod "$module" $options
#           ??
#       ?*)
#           probemod "$module"
#           ??
#   esac
done

#if [ -f /proc/isapnp ] ; then
#   echo "ISA eszközök keresése..."
#   for card in `grep Card /proc/isapnp | awk -F: '{print $1}' | awk '{print $3}' | sed s/\//g` ; do
#       echo -en "\n$card"
#       MODULE=$(grep -i "$card" /etc/idelect-ist/isatable | awk '{print $2}' | sed '2,$d;/\//g')
#       if [ -n "$MODULE" -a "$MODULE" != "unknown" ] ; then
#           probemod "$MODULE"
#       else
#           echo -e "\nincs modul"
#       fi
#   done
#fi

```

mészetesen a több GHz órajelű processzorok korában nem akkora probléma, pláne, hogy manapság az 512 MB fizikai memória sem szokatlan. Régebbi gépeken határozottan kényelmetlen lehet, és nem ajánlott.

- Gnome: Igen fejlett ablakkezelő. Az UHU a 2.4.2-es verziót tartalmazza, de az internetről telepíthető a 2.6-os gnome is. Ez a legfrissebb. Jóval kevesebb erőforrással is beéri mint a KDE, és nagyon kényelmes használata. A 128 MB rendszermemória itt is javasolt, de ennyi elég is neki. Nem eszi nagykanállal ez erőforrásokat. Ez a felület a legalkalmasabb arra, hogy kényelmesen dolgozhassunk, és kíméljük az rendszer energiáját. Az UHU-Linux alapértelmezett felülete is ez.
- IceWM: Régi, mondhatni „klasszikus” felülete a Linux-nak. Nagyon kevés erőforrást igényel, és a Windows95-öt idézi a felülete. Gyors, még elég kényelmes. Néhány Linux terjesztés alapértelmezett felülete, (pl: *Vector Linux*). 64-128 MB alatti memóriával rendelkező gépek ideális felülete.
- XFCE: A fejlesztése jelenleg a 4.2 verzióán tart. Nagyon gyors, és az alkalmazások is nagyon gyorsan indulnak rajta. Kicsit szokatlan lehet a kezdő felhasználók számára a kezelése, de gyorsan elsajátítható. Sajnos ez a felület nem támogatja az ikonok elhelyezését a képernyőn, helyette egy igen átgondolt menürendszerrel rendelkezik, ahová gyerekjáték új bejegyzéseket felvinni. „súlycsoportban” az IceWm-el egyezik meg, és szintén tanácsolható a kis gépek felületének.
- BlackBox: Ez egy rendkívül kicsi, és villámgyors ablakkezelő. A menü a jobb egérbombbal csalogatható elő, betöltődése pedig még régi gépeken is 2-3 másodperc. Nagyon kevés erőforrást igényel. Az ikonokat ez sem támogatja. Hátránya, hogy a testreszabása némi szakértelmet igényel, mivel ehhez a beállító szkriptekben kell elmélyülni. Egyértelműen a haladó felhasználók felülete, akik már hozzászoktak az ilyen beállítási módhoz, és igyekeznek mind jobban kihasználni a Linux finomhangolhatóságát. 64 MB alatti gépekhez kiváló.
- Enlightenment: Egy nem túl elterjedt, és ismert ablakkezelő, de nagyon jó, mondhatnám kiváló. Nem sokkal

tart tovább az indulása mint a *blackbox*-nak, (3-4 másodperc) teljesen animált, kényelmes, és a funkcióinak a 90%-át beállíthatjuk grafikus menüből is. Ehhez is sok téma tölthető le az internetről, az egyszerűtől az egészen futurisztikusig. Ezt az ablakkezelőt kezdőknek is tudom ajánlani. Szintén alkalmas 64 MB alatti gépekre.

- WindowMaker: Ez egy szintén ismert, és régebb óta használatos ablakkezelő. Régi motorosok jól ismerik. Gyors, kevés erőforrást eszik, és nem támogatja az ikonok elrendezést. Pontosabban támogat valami olyasmit mint az ikonok, de korántsem abban a formában, amire az ember először gondolna. A WindowMaker a képernyő oldalán, és alján helyezi el ezeket, és nem a képernyő középső felületén. Így könnyen elérhető, mindössze kicsit szokatlan lehet. Szintén jó alternatíva a 64 MB alatti gépeknél.

Egy jól megválasztott ablakkezelő sokat javíthat a rendszerünk sebességén, terhelhetőségén. Általános recept erre sincsen, főleg, hogy az ablakkezelő megválasztása is inkább vallási kérdés. Persze kis gépen a KDE választása nem szerencsés választás, de általánosságban elmondható, hogy az erőforrás beosztás szempontján túl mindenki megtalálhatja azt az alternatívát, ami neki a legjobban tetszik, vagy a leghasznosabb.

A Rendszermag kezdőknek

A Linux lelke a rendszermag. Pontosabban (és ez a helyes megfogalmazás) a Linux maga a rendszermag. Minden más ami körülötte van, (programok, héj, stb...) csak egy nyílt forrású program, amely a Linux (a kernel) köré van helyezve, különböző feladatokkal. Amikor tehát a magot fordítjuk forráskódból, gyakorlatilag a Linuxot fordítjuk le.

Az UHU-Linux magja egy „általános” kernel, úgy elkészítve, hogy telepítés után a lehető legtöbb gépen használható, és működőképes legyen. Tömören, és lényegretörően megfogalmazva, a telepített kernelnek nem sok köze van a gépünkhöz. Sok olyan dolgot is tartalmaz, amelyre nekünk semmi szükségünk nincsen. A jól beállított, és az adott géphez fordított kernel nagyon stabil, és gyors működést tesz lehetővé.

A rendszermag fordítása messze meghaladná eme leírás kereteit, ezért nem is vesszük át alaposabban. Mindössze pár gondolatra térünk ki, amely segítség lehet a kivitelezésben, a kezdő felhasználók számára is.

Az UHU alapértelmezett magja a 2.4.24-7-es verziószámot viseli. Ahhoz, hogy tudjuk fordítani, szükséges a forráskód. Ehhez kétféle módon juthatunk. Az UHU-Linux második CD lemezéről, vagy az internetről. Mindenképpen javasolt az internetes telepítése. Ugyanis a CD lemezen található forráskód az UHU-Linux 1.1.1 kiadási időpontjában uralkodó állapotokat tükrözi, így minél távolabb van ez az időpont a jelentől, annál több hibajavításnak van híján. Az „internetes változat” azonban folyamatosan frissítve van, így tartalmazza a lehető legfrissebb javításokat, foltokat is. Ennek a forráskódnak a telepítése az `apt-get` el történik. `apt-get install kernel-source`

Ne lepődjünk meg, ha az `apt-get` először a *kernel-headers* csomagot telepíti. Erre feltétlenül szükség van.

Amikor az `apt-get` készen van, mi is munkához láthatunk. Kétféle módon is beállíthatjuk a kernel konfigurációt. Először lépünk be a kernel forrásának a mappájába konzolról, természetesen rendszergazdaként.

```
cd /usr/src/linux
```

Ezután kétféle felületről konfigurálhatunk; A `make xconfig` parancssal egy teljesen kulturált grafikus felületű beállító-programot kapunk. A `make menuconfig` viszont egy DOS-os időkből ismert grafikus képernyőt ad, ahol a kurzor mozgató billentyűkkel lehet manőverezni. Ekkor munkához láthatunk, és megszerkeszthetjük a saját, a gépünknek leginkább megfelelő konfigurációt. Az így elkészített, és elmentett konfigurációt fogja használni a fordítóprogram, amikor lefordítja a forráskódot. Ehhez a beállítások végeztével adjuk ki a `make bzImage` utasítást.

A beállítások során sokszor háromféle lehetőségünk van. A kívánt funkciót belefördíthatjuk a rendszermagba, ekkor a `bzImage` fogja tartalmazni. Választhatjuk azt is, hogy modulként legyen jelen (ekkor *valami.o*-ként fordul le, de nem tartalmazza a `bzImage`), vagy el is távolíthatjuk a funkciót. Ebben az esetben a fordító a jövőben nem fog foglalkozni a forrásával.

Az UHU alapértelmezett rendszermagjának a fordításakor funkcionális hátránya nem lesz, ha nem fordítunk modult, hisz az alap kernel moduljai már léteznek a `/lib/modules` alatt. Ha új modult nem akarnuk fordítani, akkor a `make modules` és a `make modules_install` parancsok elhagyhatók, és elégséges csak a `bzImage` fordítására koncentrálni.

Érdeemes kitérni egy fontos tényre. Az eddigi gyakorlattal ellentétben, az alternatív *kernel-smp* az 1.1.1-ben már nem létezik. Tehát a több processzoros támogatás már nem külön kernelt igényel, hanem mindössze csak be kell kapcsolni a konfigurációban. Ez alapértelmezetten be van kapcsolva, és érdemes is úgy hagyni, még akkor is, ha tudjuk; csak szimpla processzorhoz fogjuk használni. Ugyanis tapasztalatom szerint ha ezt kikapcsoljuk, fordítási hiba lép fel.

Az új, immár a mi gépünkhöz fordított rendszermag a `/usr/src/linux/arch/i386/boot/bzImage` néven található meg. Ezt kell bemásolni a `/boot` mappába, ahol a `grub` a rendszer betöltésekor keresni fogja.

Amennyien nem vagyunk gyakorlottak a rendszermag fordításában érdemes átnevezni mondjuk `bzImage1-re`, és ennek külön bejegyzést írni a `/boot/grub/menu.1st`-ben. Így ugyanis egy rossz beállításokkal fordított rendszermag elindítása után még nem lesz használhatatlan a gép, és hiba esetén még mindig használható az alapértelmezett.

Ha azonban szeretnénk a legújabb rendszermagot használni amit elkészítettek, akkor a 2.6-ost fordítjuk. A legfrissebb verzió a cikk írásának időpontjában a 2.6.7-es. Ennek a forráskódját a <http://www.kernel.org> weboldalról tölthetjük le. Ha letöltöttük a megfelelő forráskódot, akkor kicsomagolás után szintén lépünk be rendszergazdaként a forráskód gyökérfiókvtárába, és ott adjuk ki a `make xconfig`, vagy `make menuconfig` parancsot.

Figyelem! A 2.6.x-es kernel teljesen új keletű fejlesztés. Számos, a 2.4.x-ben nem található újdonságot tartalmaz. Mindenképpen javasolt az idevágó fórumok olvasgatása, a tapasztaltabb felhasználókkal való konzultáció, vagy az adott újdonsághoz tartozó súgó elolvasása a beállítóprogramban.

Egy jól fordított 2.6.x-es rendszermag szintén nagyon sokat gyorsíthat a rendszerünkön, mivel új ütemezőjével, memóriakezelésével, és kernel szintű eszközgyorsítási (pl: egér) képességével meglepő plusz sebesség érhető el.

További fontos megjegyzendő, hogy a 2.6.x-es, és a 2.4.x-es kernel nem jól dolgozik össze. Tehát a 2.6.x-es kernel fordításakor feltétlenül fordítanunk kell a modulokat is, a `make modules` parancssal, és telepítenünk a `/lib/modules` alá a `make modules_install` utasítással.

Ha készen vagyunk, és az új kernel hibátlanul üzemel, és elégedettek is vagyunk vele, nyugodtan törölhetjük az új bejegyzést a `grub`-ból, hogy az új rendszermag legyen az alapértelmezett.

Programok

A programok kérdéskörét nagyon sokszor elfelejtik a rendszerek hangolásánál. Egy adott feladatra létezhet nagyobb, és kisebb erőforrás igényű program, holott mindkettő tudja azt, amire szükségünk van. Általában egy adott program használatában sokkal inkább a megszokás dominál, mint a program tudása. Érdemes lehet átnézni a menüket, hogy egy adott funkcióhoz milyen programok léteznek, és mikor, melyik alkalmas a kívánt feladat végrehajtására. A kisebb, de nagyon gyors program használata jobb választás lehet, mint egy nagy, lassú, mely tudásának csak kis részére van szükségünk. Ez szintén teljesen egyén-, rendszer-, sőt feladatfüggő.

A Mozilla nagy és lassú. A feladatát (böngészés) jobban elvégezhetjük a Firefox, vagy az Opera segítségével. Az Operát nagyon melegen tudom ajánlani. Kicsi, és nagyon gyors, ráadásul bámulatosan nagy tudású böngésző, amelynek jelenleg a 7.51 verziója érhető el. Aki ismeri nem kell magyaráznom miért kiváló, aki nem, annak csak javasolni tudom a kipróbálását. Az Abiword nagyon szimpatikus kis szövegszerkesztő, ráadásul legalább kétszer olyan gyors, mint az OpenOffice.org. Egyszerű, sima dokumentumok szerkesztéséhez szerintem jobb választás.

Az Evolution nagyon jó program, ám aki csak levelezni akar, annak nagy, és felesleges. Ajánlható a Kmail, vagy a Sylpheed. Csevegéshez lomha lehet a Mozilla IRC-je, de még az Operáé is. Ekkor használhatjuk az Xchat, Ksirc, BitchX programok valamelyikét. Mindegyik nagyon jó, és kevesen kevés erőforrást eszik, miközben a feladatát tökéletesen ellátja. A sort hosszasan lehetne folytatni. Érdemes egyszer átnézni a menüket, hogy mégis milyen programokkal rendelkezünk, az adott feladathoz. Egy a jól megválogott program készlet gyors, hatékony munkát tesz lehetővé úgy, hogy a megfelelő tudásukban se legyen hiány.

A fent leírt módokon, és egy jól beállított rendszer, jól fordított 2.6.x-es rendszermaggal akár 60%-al is gyorsabban tölthető be, és futhat. Rendkívül sok erőforrás takarítható meg, vagy használható ki jobban, hogy a rendszerünk valóban úgy működjön, ahogyan az a legoptimálisabb. Természetesen gyorsabb működés nem létezik annál, minthogy az adott rendszer/programok az adott géphez legyenek fordítva (a la gentoo, ami bámulatosan gyors) de anélkül is sokkal jobb működés alakítható ki, ha nem az alaphoz telepített rendszert használjuk, hanem gépünkhöz, igényeinkhez igazítjuk.

Dancsok „strogg” Zoltán